

която невинаги е най-добрата компания на историческата правда. Все пак от книгата редовият читател научава много неща, премълчавани или изопачавани от социалистическата историография, за кратковременния отечественофронтовец, непреклонен враг на Георги Димитров и водач на опозиционния БЗНС.

През 1994 г. излезе книгата на Виктория А. Димова „Никола Д. Петков. Символ и поука“, а през 1998 г. – подробна биография на Коста Лулчев от Петър Кузманов „Коста Лулчев. Един живот в служба на социалдемократията“.

Редица исторически публикации след 1989 г. повдигат завесата към скалъпените съдебни политически процеси⁶, довели до физическото унищожение или политическата изолация чрез хвърлянето в затвора на лидерите на опозицията и разтурянето на опозиционните партии. Такива са книгите на Петър Семерджиев „Съдебният процес срещу Никола Д. Петков, 1947 г.“ (С., 1990) и на Жоро Цветков „Съдът над опозиционните лидери“ (С., 1991) и статията на Сашка Миланова за процеса срещу главния редактор на вестник „Свободен народ“, подведен под съдебно преследване за публикации по повод присъдата на Кръстьо Пастухов – „Политическият процес срещу журналиста Цвети Иванов през 1946 г.“ в „Исторически преглед“, 1994-1995, кн. 2.

Интересен аспект от ликвидирането на антикомунистическата опозиция в България през 1947 г. е за отношението на Великобритания към тези събития. Този въпрос е обект на изследване в статията на Стоян Пинтев „Англия и разгромът на антикомунистическата опозиция в България (януари – септември 1947 г.)“ – „Исторически преглед“, 1994-1995, кн. 1. Авторът заключава, че възможностите на англичаните за намеса в защита на опозицията в България в резултат от дележа на Европа на сфери на влияние са минимални, почти нулеви.

През 1997 г. беше публикувана книгата „Тиранията. Жертви и палачи“ на Диню Шарланов. Макар и по-скоро с научнопопулярен характер, книгата съдържа изобилна информа-